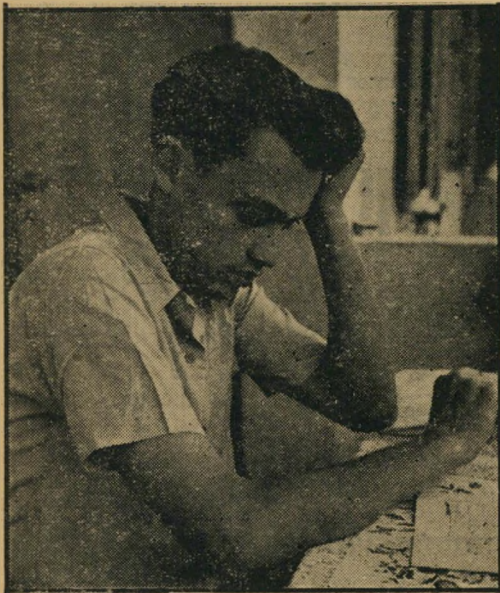

פרשת החייל אמנון זכרונ

בשעות כאלה הפסיק את טיולו הנצחי בחדר, שכב במיטה וכתב, בין השאר — מכתבים. זכרונ נבדק מספר פעמים ביום, הרבה לשוחח עם הרופא איס, הסביר להם כיצד הוא מתמיד בצומו. הוא הפעיל את עקרונ של בודהא האומר כי אדם חייב לשלוט על עצמו.

הדוגמה הפאציפיסטית

אחרי חליפת מכתבים עם אישים רבים ואחרי 23 ימי צום נקרא זכרונ למשרד בית-החולים. שם הודיעו לו כי מפקד המחוז המתק את גור דינו, הוציא אותו לחופשה של

זכרונ ביום ה-24 — יפרק את נשקו

חבר. הוא רק התעניין באידיאולוגיות השונות שלהן. השקפותיו עברו לגלגלים שונים. משך זמן מה העריץ את ניציה המיליטריסט המובהק. אחר כך, כשסיים את המד"ק הששית, הגיע לכונעניות ולפני שנה וחצי הגיע, אחר מחשבות רבות, לפאציפיזם.

אכתב לרמטכל

לפני 11 חודש הגיע תורו של זכרונ לגיוס. הוא התלבט מאד, נטש, לבסוף, בצעד עליו הוא מצטער. במקום לבקש דחייה, כדי שיוכל להמשיך ולברר לעצמו את השקפותיו, הוא התגייס. אך כשהגיע לקלט לא עבר את טקס ההשבעה. הוא נשלח ליחידה קרבית, החליט לכתוב לרמטכ"ל. במכתב ביקש להעבירו, בגלל השקפותיו, ליחידה לא-קרבית. זכרונ בחר בנח"ל.

הוא נשלח ליחידה לתפקיד חדש, במרפאה. או הגיע זכרונ גם למסקנה נוספת: כפאציפיסט אמיתי אסור עליו לשרת בכל מוסד צבאי שהוא, כולל חיל רפואה. כי זכרונ שלל את עצם קיומו של המוסד ששמו צבא.

המשפט הראשון

זכרונ עזב את המחנה שלו לשלושה ימים, חיפש את הפאציפיסטים. הוא נזכר במשפט נגד בניו של עורך-הדין מרדיכ שטיין, שסרבו לשרת בצבא. הוא התקשר עמו והוצג לפני פאציפיסטים אחרים. זכרונ מסר להם את החוברת בה פרסם את עיקרי רעיונותיו.

זכרונ ביקש להביא את עניינו לפני הציבור. לזכות, באם אפשר, בתמיכתו.

כשחזר למחנה, הואשם סרבן המלחמה בשתי האשמות: (א) אי-ציות לפקודה (על שסרב לשאת נשק); (ב) נפקדות. כשהובא למשפט סרב להשפט לפני מפקדו, דרש להיות נובא לפני בית-דין צבאי גבוה יותר.

אחר שביתת רעב של יומיים, הובא לפני מפקדו, נשפט ל-21 יום מאסר, שכמה מהם בילה, בבדיקות, בבית החולים לחולי-רוח בעכו.

הצום הגדול

כששוחרר ממאסרו הגיע תור משפט צבאי נוסף. זכרונ מתח בצום וכעבור חמישה ימים הובא לפני בית-דין צבאי (העולם הזה 865).

במשפט ניסה להסביר כי הוא אינו הנאשם, כי אם המאשים. אב בית-הדין הפסיק אותו באמצע.

זכרונ נשפט לשבעה חודשי מאסר.

בדרך לבית-הסוהר נפל ונפגע בברכו התולה (במניסקוס). הוא הועבר לבית-חולים. בו היה, בתחילה, עם שאר החולים, לאחר מכן, בחדר מיוחד תחת שמירתם של שני חיילים.

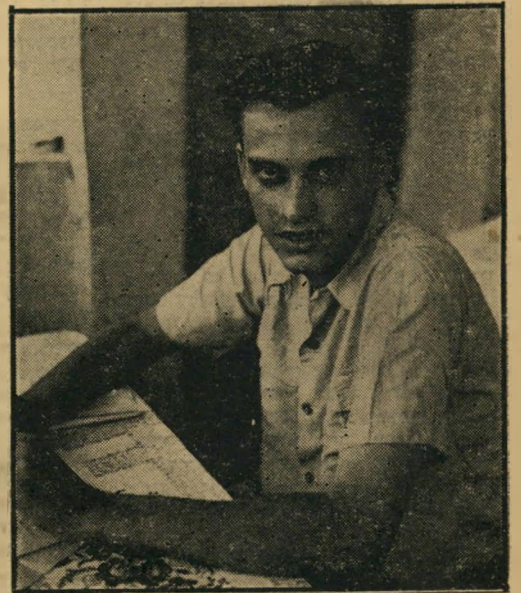
זכרונ המשיך בצומו. משך ימי הצום הראשונים הרשה לעצמו לשותות מים. ביום ה-11 לצום התחיל לשותות תה עם סוכר, כי כבדו פסק לפעול. ביום ה-16 קיבל גלולות ויטמין "י" אחר שפצעים הופיעו על לשונו.

עקרו בודהא

הצום היה, לפעמים, קשה. היו בו מספר נקודות משר, בייחוד בימים הראשונים. כשהגיע ליום ה-11 גילה זכרונ כי השעות הקשות במיוחד הן בין שתיים לחמש, בהן הרגיש שחרחרת והתקפת רעב.

כשיצא אמנון זכרונ מבית-החולים הצבאי, אחר 23 ימות צום, לבוש מכנסי האקי קצרים וחולצה כהירה, חיכו לו הוריו, הובילו אותו כמונית לביתם בתל-אביב.

גבוה וריזה, אחר שאיבד 18 קילוגרם (מ' 82 ל' 64), נראה זכרונ מנפח להתגבר על טייפותו, מנגה ערנית בשיחה עם עשרות האורחים והסקרנים שבאו ל-

זכרונ ביום ה-23 — כל יצור אנושי

בקרו בכית הוריו

ענינו הכחוזות והנוצצות שקעו עמוק בהוריהן, אך דיבורו שטף בקלות, אם כי ביום הראשון אחר הצום היה יכול לבדוע רק כוס מיץ תפוזים וכמה גלולות ויטמין בי. ביום המחרת כבר אכל דיסה, יצא לטייל ברחובות תל-אביב.

אמנון זכרונ לא היה מעולם תלמיד מצטיין בבית-הספר. פשוט לא היה לו זמן ללימודים. הוא ריכז בני נוער למען ברות וריכוז גם חוגים ספרותיים, בהם שימשו הרצאותיו. תקבועות נושאים לויכוח ממושך.

הוא הסתובב בכל תנועות הנוער הישראליות, מלבד בככבי. אם כי הוא בעל גוף אתלטי, כמעט כשל מרים משק"יות, לא התעניין בספורט. גם בתנועות הנוער לא היה

חודש. בחופשה יוכל זכרונ לשוב ולהרהר בהשקפת עולמו הרואה את המלחמה כסמל הפגיעה באדם, שאותו חושב זכרונ לציר כל התופעות החברתיות. זכרונ רוצה למנוע את המלחמות, לעורר את האדם, המסכים למלחמה, מקפאנו המחשבות. לשם כך הוא זקוק לדוגמה הנכונה, שתחזור להבנת האדם. אילו היתה ביום בהיר אחד קמה מדינה, שעומדים להתקפה ומכריזה על פירוק נשקה וביטול צבאה היה מעשה זה מחולל מהפכה אנושית. ארצות העולם היו מחקות את אותה הארץ.

כל יצור אנושי, ויהיה זה הפרימיטיבי ביותר, היה מושפע ומגיב בפרוק נשק הדדי. את הייעוד לשמש דוגמה פאציפיסטית ואת ייעד זכרונ, כמובן, למדינת ישראל.

6. סוד; 7. כזה היה שופנהואר; 8. ידיד;
9. מה שהרבות נותנת כאישור; 11. קיבוץ;
13. בכל ביצה; 15. תכשיט יד וזרוע;
17. מה שחסר לבני ישראל ללבניהם; 18. גדר צבאית היא כזאת; 20. כבר קטנה; 23. בן בן הבן; 26. קיוסקאי תל-אביבי מפורסם בגונו; 27. הנאמנה בחיות; 28. כלי שיט קטן; 29. אותה כבש צה"ל מידי הלבנונים; 31. כזה הוא ויליאם סארוויין; 32. חמשה ספרי התנ"ך הראשונים; 34. רעב, בלשון התורה; 35. כזוה ייסר שלמה את העם; 37. המתחרה של אמה, מיסטר...; 39. זרכה עברה עליה; 42. סופר לתלייה; 44. "כתם". וזהב אויפרי; 45. שמה של אחת מיחידות צה"ל הראשונות; 47. מנועול הבטחון.

עשרה פרסי לפותרי תשבץ הצי-ענק

דוד אפיריון, פתח תקוה, ת. ד. 44; משה אפרתי, ירושלים, ת. ד. 81; גרעון בן-משה, תל-אביב, המאספים 8; עובד גושן, עתלית; אמנון זידנפלד, נס-ציונה, שכונת-הפועלים; יוסף טובולבסקי, בית אלפא, מוסד חינוכי; יהודה רוזנשטראוך, תל-אביב, מגדלי 16; דבורה רומנוב, ירושלים, רמבן 19; אלוני שרשלים, טבריה, שכונ ב' 17; מתן תאומי, צה"ל.

			8	7	6	5	4	3	2	1
13					12		11		10	9
	18				17			16	15	14
						21			20	19
		24					23			22
								26		25
			28							
						31			30	29
		37		36			35			34
					39					38
			43		42		41			40
						46	45		44	
						49				48

תשבץ 670

מאוזן: 1. שר המשפטים; 5. עליו מנחים את הרגלים; 10. הממלכה הש"כנה; 12. נייע; 14. שם משפחה המעיד כי בעליו הוא כוהן; 16. נשק קדמון; 18. התובע הראשון במשפט קסטנר; 19. וינסטון צ'רצ'יל הוא כזה; 21. במלה אחת — עשרים אלף; 22. עליו ועל טעב אין להתווכח; 23. נכד הבן; 24. מספר הצדיקים הנעלמים; 25. בספר זה נפרד משה מבני ישראל; 27. צפור; 30. אדר משלושת גורמי הייצור; 31. החלק האלף; 33. "לך ... מאיצך ומולדתך"; 35. חמסין; 36. כפה ובבית ללא אשה; 38. קדוש לנוצרים; 39. בצפון הכינרת; 40. המטבע היפאני; 41. מרכז מסחר המט"ב בע הור בצפון אפריקה; 43. יללה; 44. בעל מקצוע ישראלי שנעלם בשנתים "ז" רונת יותר ויותר; 46. כינויו של אלכסנדר החשמנאי; 48. בלעדיה אין קיום; 49. פאניקה, בעברית.

מאונך: 2. אות הנצחון במלחמת ה"עולם השנייה; 3. בעורחו מאירים מחוגי השעון בלילה; 4. בית החרב ורוח החתך;